

Til

Skatteministeriet

Forslag om afskaffelse af mulighed for forlængelse af leasingaftaler indgået før 17. dec. 2020

Finans og Leasing har fået et samlelovforslag i høring, hvori bl.a. indgår følgende forslag om ændring af forlængelse af leasingaftaler indgået før 17. dec. 2020.

"I § 9, stk. 11, indsættes som 2.-4. pkt.: »Der kan ikke ske forlængelse af en leasingaftale, jf. registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 7, hvor afgiftsperioden senest er påbegyndt den 17. december 2020. 1. pkt., gælder ikke for reguleringer, jf. registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 9, der er foretaget fra og med den 1. juni 2021. Told- og skatteforvaltningen kan dog efter ansøgning tillade, at regulering efter registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 9, sker på baggrund af de regler og de satser, der var gældende den 17. december 2020.»

Det fremgår bl.a. af bemærkningerne hertil på side 56-58:

"Det har imidlertid efter ikrafttrædelse af lov nr. 203 af 13. februar 2021 vist sig, at der i Køretøjsregistret ikke kan ske samtidig håndtering af afgiftsberegning efter de regler og satser, der gjaldt før og efter ikrafttrædelse af lov nr. 203 af 13. februar 2021."

På den baggrund foreslås det, at leasingaftaler indgået før 17. dec. 2020 ikke længere skal kunne forlænges, men at parterne (leasinggiver og leasingtager) i stedet er henvist til at oprette en helt ny aftale. Og dermed også lukke den tidligere aftale ned.

Finans og Leasing finder det fundamentalt set forkert, at branchen og dets kunder (leasingtagerne) på denne måde skal pålægges øgede administrative byrder, blot fordi DMR ikke kan følge med de ændringer af lovgivningen, som er politisk bestemt. Det bør kalde på eftertanke ved fremtidige ændringer af registreringsafgiftsloven, om der er afsat tid og ressourcer til at indrette DMR, så systemet følger med lovgivningen.

En forlængelse er typisk et ønske der fremsættes af leasingtager. For leasingtager vil kravet om afbrydelse af den oprindelige aftale og indgåelse af ny aftale også være byrdefuld. Ved afbrydelse skal der som udgangspunkt ske slutopgørelse jf. leasingaftalens bestemmelser herom dvs. opgørelse over buler og ridser m.v. Denne opgørelse foretages typisk af uafhængige synshaller, hvilket enten direkte eller indirekte er forbundet med omkostninger for leasingtager. Der skal endvidere ske opgørelse og afregning af evt. overkørte kilometer. Alt sammen uhensigtsmæssigt og omkostningskrævende for leasingtager til forskel for en simpel forlængelse af aftalen.

Det er derfor Finans og Leasing opfattelse, at denne del af lovforslag bør udgå, og at Motorstyrelsen i stedet må sørge for, at DMR kan håndtere de forlængelser af aftaler indgået før den nævnte skæringsdag, som forudsat i det lovforslag der indførte denne skæringsdag.

Hvis forslaget opretholdes, er der en række afledte konsekvenser, som bør belyses:

- Vedrører lovforslaget alene den systemtekniske håndtering i DMR? Eller angår det også den kundevedtente håndtering? Sagt på en anden måde – kræves det, at der for sådanne ”forlængelser” ud imod kunden dokumentmæssigt indgås en ny leasingaftale i stedet for et forlængelsestillæg?
- Hvis der er krav om en ny aftale ud imod kunden, hvad så med vilkårene for en sådan ny leasingaftale - skal det være på uændrede vilkår (som forlængelser efter gældende ret) eller er der fri adgang til at aftale nye vilkår med kunden? Det er vores opfattelse, at hvis lovgivningen påtvinger en ny aftale, så må der være adgang til at aftale nye vilkår, hvilket bør præciseres.
- Motorstyrelsen udsendte i oktober 2022 - i øvrigt uden høring af leasingbranchen - ny procedurevejledning leasingselskaber. Hvad betyder lovforslaget for denne procedurevejledning? Skal der igen ske ændringer heraf?
- Det bør præciseres i bemærkningerne, at såfremt den nye leasingaftale indgås i forlængelse af nedlukning af den gamle, så kan nummerplader genbruges, og at der ikke skal foretages andet i DMR end registrering af de nye oplysninger i DMR.
 - Hvad med firmabilsbeskatningsforhold? Det bør også præciseres i lovforslagets bemærkninger, hvilken beskatning der sker for firmabilsbrugeren og på hvilket grundlag – altså er det som forlængelser i dag, hvor der de første 3 år efter indregistrering anvendes leasingselskabets indkøbspris ved 1. indregistrering inkl. moms, registreringsafgift, udgifter til nummerplader og leveringsomkostninger samt evt. registreringsafgiftspligtig tilbehør, der genberegnes efter 3 måneder – og hvor der efter de 3 år gælder følgende jf. SKAT’s juridiske vejledning (C.A.5.14.1.7 Opgørelse af bilens værdi/Leasede biler), altså bilens markedsværdi på leasingtidspunktet:

” Genleasing Biler, som genleases tre fulde år efter første indregistrering, skal værdiansættes som en ”gammel bil”. Da der ikke foreligger en fakturapris, er det bilens markedsværdi på leasingtidspunktet, der skal bruges.”?

Disse spørgsmål må i det mindste besvares fyldestgørende, før den foreslåede ændring træder i kraft, idet et eksisterende problem med DMR’s manglende evne til at følge med skiftende lovgivning ellers vil blive skiftet ud med andre lovfortolkningsproblemer.